

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کیفیت ارتباط پزشک- بیمار بر تبعیت دارویی بیماران مبتلا به پرفشاری خون مرکز قلب تهران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 14، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

Mohammad Reza محمدرضا نیک فرجام - PhD Candidate, Department of Clinical Psychology, School of Psychology and Educational Science, Kharazmi University, Tehran, Iran

Shahram محمدخانی - Associate Professor, Department of Clinical Psychology, School of Psychology and Educational Science, Kharazmi University, Tehran, Iran

Ali Reza علیرضا مرادی - Professor, Department of Clinical Psychology, School of Psychology and Educational Science, Kharazmi University, Tehran, Iran

Tahereh طاهره داورپسند - Assistant Professor, Tehran Heart Center AND Department of Cardiology, School of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: پرفشاری خون، از مهم ترین عوامل خطر بروز بیماری های قلبی- عروقی می باشد. تحقیقات اخیر تاثیر عوامل گوناگون بر تبعیت دارویی را در این بیماری نشان داده اند. پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر کیفیت ارتباط پزشک- بیمار بر میزان تبعیت دارویی مبتلایان به پرفشاری خون انجام شد. روش ها: در این مطالعه مقطعی، ۶۲ بیمار مبتلا به پرفشاری خون از نوع اولیه که به مرکز قلب تهران مراجعه کرده بودند، به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده ها، از نسخه کوتاه پرسش نامه پیمان کاری (Working Alliance Inventory-Short Revised) یا (WAI-SR) و مقیاس خودکارآمدی تبعیت دارویی (Medication Adherence Self-efficacy Scale) یا (MASSES) استفاده گردید. در نهایت، داده ها با استفاده از مدل رگرسیون خطی چند متغیره در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: تاثیر معنی دار کیفیت ارتباط پزشک- بیمار بر تبعیت دارویی $(P = 0.002)$ $(t = 5.8)$ و $P = 0.996/5$ و $(F = 2.34)$ $(P = 0.023)$ با اندازه اثر متوسط و فاصله اطمینان ۹۵ درصد، از $0.45/0$ تا $0.402/0$ به دست آمد. از میان مولفه های پیمان کاری نیز تنها مولفه تکالیف درمان تاثیر معنی داری بر مصرف داروها توسط بیمار داشت $[P = 0.021/9 - 0.782/0 = \text{Confidence}]$ (CI) ۹۵ درصد، $(P = 0.023)$ $(t = 5.8)$ $(P = 0.425/2)$. نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر شواهد ارزشمندی پیرامون نقش ارتباط درمانی در تبعیت دارویی فراهم نمود که این نتایج با توجه به ماهیت ارتباط درمانی مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677146>

